

zima 2021

Časopis Domova pro seniory Havlíčkův Brod

příspěvkové organizace Kraje Vysočina

Husova A

Husova B

Břevnice

O štědrý večer

Na stromek, v jizbu jenž přines' dech lesů
a v města hluky tichých samot snění,
zas věším pestré cetky v zamyšlení
jsa napřed šťasten v dětí hlučném plesu.

Při každé tretě, k haluzím již nesu,
zřím, otec, dětských zraků zajiskření
a básník slyším tiché ptačí pění
a cítím duši lesa stoupat z vřesu.

Zdroj šumí, sosna skřípne větrů tahem
a vidím honbu motýlů, much, ptáků
nad diviznami, jež zřím zlatem kvěsti.

A myslím: V každou hračku v snění blahém
jak zaklít věčný azur bez oblaků
a přičarovat dětem svým kus štěstí!

Jaroslav Vrchlický: Nové sonety samotáře (1891)

Úvodník

Vážení přátelé!

Na úvod dalšího čísla našeho časopisu píši opět pár slov k aktuální situaci u nás v domově.

Přestože to asi většina z nás nečekala, opět se velmi zkomplikovala epidemiologická situace nejenom v našem státě, ale v celé Evropě. Velká část populace je sice již očkováná a mysleli jsme si, že i promořená, přesto dochází k vzestupu výskytu onemocnění Covid 19 v takové míře, že to opět vyžaduje plošná opatření, která mají co nejvíce pomoci přetíženému zdravotnictví.

My jsme zatím nepřistoupili k úplnému zákazu návštěv, protože víme, jak jsou návštěvy pro všechny (klienty i jejich rodiny) důležité, pouze omezujeme čas kontaktu na 15 minut, abychom co nejvíce předešli možnostem přenosu nákazy. Dodržování nošení respirátorů, dezinfikování rukou a dodržování rozestupů považujeme již v dané situaci za normu.

Přistoupili jsme ale k tomu, že v této situaci nedoporučujeme našim klientům návštěvy u rodin doma, protože zde vzhledem k masivnímu výskytu viru v populaci hrozí výrazné riziko nákazy.

Také jsme zrušili všechny předvánoční společenské akce s výjimkou bohoslužeb. Ty zatím probíhají v uzavřených malých skupinách, uvidíme, jak se situace bude vyvíjet dál.

Doufáme, že všechna vládní opatření brzy zaberou a my nebudeme muset přistupovat k dalšímu omezování kontaktů.

Přeji všem klidný advent, pohodové Vánoce, zdraví a dobrou náladu!

Hana Hlaváčková

Aktuality z našich domovů

Husova - budova B DZR

Máme rádi zvířata, zvířata, zvířata, protože jsou chlupatá a mají hebkou srst...

Tato slova z písničky přesně vystihují, s jakou radostí vždy vítáme návštěvu pejska z Canisterapeutického sdružení Kamarád.

Občas si rádi dáme něco dobrého k odpolední kávě – třeba jsme si upekli výborné buchty s povidly a s tvarohem. Nebo koláčky z listového těsta s jablky. K chuti nám přišly nejen ovocné poháry s tvarohem, ale také i zdravá svačinka se zeleninou. A pak honem na procházku po zahradě, dokud je ještě přijatelné počasí.

Vždy ve středu a v pátek probíhají v přízemí na tzv. Zelence (místnost, kde se konají pondělní bohoslužby) od 10.00 do 11.00 hod. pravidelná cvičení pro DZR. Cvičíme s míči nebo na hudbu, rádi si při cvičení i zazpíváme. Účast bývá hojná, jen tak tak se sem všichni zájemci o cvičení vejdou.

V pátek 15. října 2021 k nám do Domova zavítala spisovatelka **Marie Formáčková**, novinářka na volné noze, publicistka, spisovatelka a středoškolská pedagožka. Působila i jako dramaturgyně a moderátorka v televizi.

Marie Formáčková je autorkou či spoluautorkou desítek knih, zejména životních příběhů mediálně známých osobností. K nejoblíbenějším patří knihy, které napsala spolu s Helenou Růžičkovou a se Zitou Kabátovou. Život paní Zity Kabátové nebyl jednoduchý, dle vyprávění její osoba prošla mnoha zvraty radostnými, ale i zlými. Přesto zůstala paní Zita optimistická a řídila se několika pravidly: „Vše, i to zlé si připouštěj jen do výše kolen. Každý den si dej štamprličku něčeho dobrého sladkého (třeba griotku nebo vaječný koňak). A jinak kušuj a lež“.

V úterý 2. listopadu jsme zapálili svíčky u pomníčku v nemocničním areálu na vzpomínku všem blízkým lidem, ale hlavně těm, kteří zemřeli na covid zde v nemocnici. Pomníček vyrobil Radomír Dvořák, havlíckobrodský sochař.

Poté odpoledne se konal pietní akt, kde přednesl Mgr. David Šorm, farář církve Českobratrské evangelické, modlitbu za zemřelé. Mimo jiné se zúčastnil pan Tecl, starosta Havlíčkova Brodu, paní doktorka Chvílová Weberová, primářka dětského oddělení a kněží ostatních církví.

Na podzim se krájí jablka na křížaly, tak i my se sešli z různých domácností a krájeli a sušili a sušili ... a také jsme pekli koláče na Havelské posvícení.

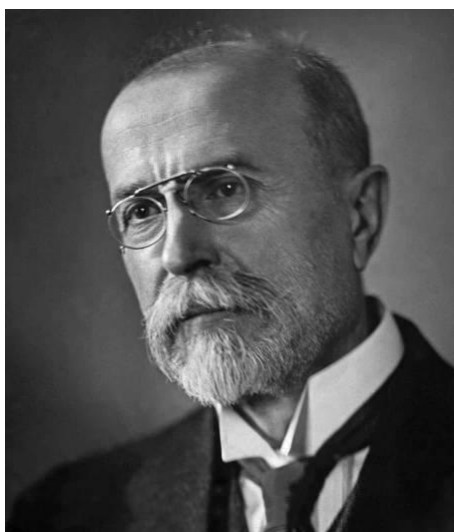
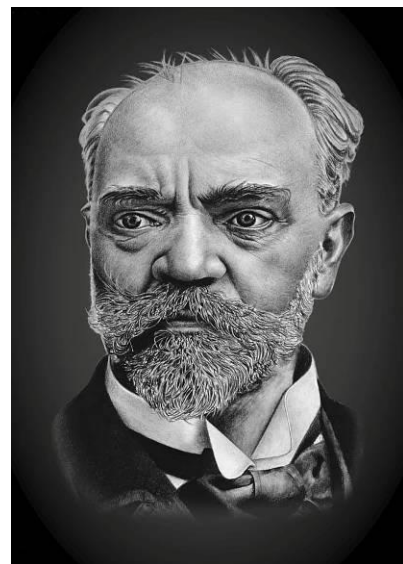

Z Národní galerie nám zapůjčili panely s obrázkem a povídáním o osobnostech českého národa.

V roce 2021 jsme si připomněli výročí 1100 let od zavraždění Svaté Ludmily na Tetínském hradišti. V září jsme si proto povídali o životě svaté Ludmily, o jejím vnukovi svatém Václavu, patronu českého národa.

Vyprávěli jsme si o Antonínu Dvořákovi a jeho opeře Rusalka. Pojednává o mořské víle, která milovala prince a neopětovaná láska ji nakonec zahubila.

Dále jsme pokračovali životem T. G. Masaryka. Tomáš Garrigue Masaryk byl státník, politik, filozof a pedagog, první prezident Československé republiky. Za jeho zásluhy o stát mu parlament udělil titul „Prezident Osvoboditel“ a celkem sedmnáctkrát byl navržen na Nobelovu cenu míru.

17. listopad je dnem, kdy si připomínáme výročí sametové revoluce. A tak trochu vzpomínání na doby minulé ...

V roce 1989 vyšli studenti do ulic a začala revoluce, která vedla k pádu komunistického režimu. Pro děti je dnes život v nesvobodné zemi, s uzavřenými hranicemi, kde vládli jen komunisté, těžko představitelný. Ale dospělí v něm většinou prožili své dětství. Jak se tehdejší škola lišila od té současné? Začneme od zdánlivě okrajové záležitosti, která však o tehdejší době hodně vypovídá. Ve škole se tehdy

sledovalo, jak jsou žáci oblečení a učesaní. U kluků se netolerovaly dlouhé vlasy, dívky nemohly chodit nalíčené. Na školách s velmi přísným komunistickým vedením nesměli mít žáci trička nebo mikiny s anglickými nápisy.

Život v celém Československu, a tedy i ve školách, byl pod dohledem tehdy vládnoucí komunistické strany. Komunistická ideologie zasahovala i do výuky a komunisté rozhodovali o tom, kdo bude pokračovat ve studiu na střední a vysoké škole. Existovala témata, o kterých se nesmělo učit nebo bylo příkázáno o nich lhát – např. o prvním československém prezidentovi T. G. Masarykovi, o československých letcích, kteří za druhé světové války bojovali proti nacismu v řadách Britského královského letectva. Nesmělo se mluvit o tom, že část naší země osvobodila v roce 1945 americká armáda, o některých spisovatelích a jejich knihách, které komunistický režim pro jejich názory zakázal.

O okupaci naší země sovětskou armádou v roce 1968 bylo nařízeno mluvit jako o bratrské pomoci. Proto se také v listopadu 1989, když se komunistický režim hroutil, objevily na ulicích plakáty s nápisem: "Paní učitelko, už nám nemusíte lhát." Jak je z plakátu patrné, sametová revoluce přinesla i změnu v oslovení. Do té doby žáci museli oslovovat své učitele soudružko učitelko, soudruhu učiteli.

O tom, jestli bude žák smět po základní škole dále studovat, např. na gymnáziu, rozhodovalo za komunistického režimu nejen vysvědčení a výsledek přijímacích zkoušek, ale i to, z jaké pochází rodiny, kdo jsou jeho rodiče. Jak už bylo řečeno, škola na každého žáka vypracovávala posudek, v němž se uvádělo, jaký vztah mají jeho rodiče k socialistickému zřízení. Přímo do přihlášky se psalo, zda jsou členy KSČ. Rodiče, kteří chodili pravidelně do kostela nebo se zapojili do opozičního hnutí proti komunistickému režimu, byli považováni za nespolehlivé a jejich děti měly problémy se na vysněnou školu dostat, i když se výborně učily.

Také učitelé byli pod bedlivým dozorem, byla prověřována jejich loajalita k vládnoucímu komunistickému režimu – po sovětské okupaci Československa byli dotazováni, jestli s ní souhlasí. Pokud odpověděli, že ne, museli ze školy odejít. Komunisté sledovali, zda nechodí do kostela, zda nečtou zakázanou literaturu, zda nejsou v kontaktu s někým ze západních kapitalistických zemí nebo se dokonce nezapojili do opozičních aktivit. Museli se povinně účastnit komunistických oslav. Učitelé, o kterých měl režim pochybnost, že nebudou děti vychovávat v duchu komunistické ideologie, museli ze školství odejít, nesměli učit.

A jak to bylo se školními svačinami a obědy? Svačinu nejčastěji tvořily dva krajíce chleba přitisknuté na sebe, uvnitř namazané sýrem, paštikou nebo máslem. Žáci

si je nosili zabalené v látkovém či papírovém ubrousku. Plastové krabičky, do kterých by se svačiny vkládaly, se tehdy nepoužívaly. Stejně tak nebylo zvykem nosit si do školy láhev s pitím, natož pak z této lahve během vyučování pít. To by bylo považováno za drzost a žák by dostal napomenutí či rovnou poznámku. A samozřejmě ve školách nestály na chodbě automaty na nápoje a jídlo. Ve školní jídelně se vařila jedna polévka a jedno jídlo denně, nebylo možné si vybírat z více jídel tak jako dnes.

Střípky z Domova - Husova A

„Když nemůže Mohamed k hoře, dojde hora k Mohamedovi.“

Tak by se dala nazvat skutečnost, kdy pod naší starou lípou vyrostly houby. Radost to byla náramná. Každý den jsme pozorovali malé kloboučky, jak pěkně rostou, a v den sklizně jsme pořídili toto krásné foto.

Krásný podzim vybízel nejen k pobytu venku v naší zahradě, ale i k výletům. Na jednom takovém jsme u hospůdky na Peleštrově potkali zajímavou partu lidí. Týden trávili v sedlech koní a projížděli naší krásnou Vysočinou. V hospůdce se stavili na občerstvení a zároveň zde čekali na dopravní policii, která jim zabezpečila bezpečný přejezd „státovky“. Karavana třiceti pěti koní doprovod určitě potřebovala. Na toto příjemné setkání dlouho nezapomeneme.

Podzim se přehoupl do druhé poloviny a venkovní teploty pomalu klesají. Aktivita se začaly přesouvat do vnitřních prostor našeho Domova. Rozhodli jsme se zkrášlit své pokoje podzimní dekorací. S tím nám pravidelně pomáhá Michaela Machovcová. Pod jejím vedením jsme vyrobili krásné ježky, které jsme si zapíchli do květináčů na oknech.

Protože k podzimu a také podle neověřené pověsti k ježkům patří zralá jablka, dostali jsme chuť na voňavý jablečný závin - po našem štrůdl. V Domově je nás trošku více než v běžné rodině a tak jsme museli těch nohavic udělat víc, aby se dostalo na každého. Nám to ale nevadilo. Voněl a chutnal báječně.

Husova - budova B „U Panských“

U Panských to žije! Na oddělení DPS ve 4. patře budovy B se po mateřské dovolené vrátila aktivizační pracovnice Iveta Malinová. S vervou se pustila do práce a rozjela aktivity naplno. Přejeme jí, ať je v novém prostředí spokojená a ať se jí mezi námi líbí.

Co se děje u Panských

Pan Rasocha, paní Kopicová a paní Polzerová přijali od pana starosty obce Pohled pozvání na Slavnosti setkání rodáků. Pro klienty byla připravena projížďka hasičským vozem obcí a ke Sv. Anně a všichni se společně sešli v místní klubovně, kde bylo pro rodáky připraveno občerstvení.

S dalšími podzimními dny jsme se rozjeli hasičským vozem zapůjčeným z obce Tis do záchranné stanice Pavlov. Díky milé průvodkyni, příjemnému prostředí a hezkému počasí jsme si užili krásný výlet.

24. září se naším patrem rozléhaly tóny dechové kapely Leškovanka. Účast byla stoprocentní a nejedno oko nezůstalo suché. Hudbu si vyslechli i ležící klienti, kteří měli do svých pokojů při vystoupení otevřené dveře.

Přijali jsme pozvání na turnaj v Šoupané na budovu A. Odpoledne jsme si báječně užili. Naše soutěžní výsledky nebyly vůbec špatné, proto i nadále pilně trénujeme a těšíme se na další setkání.

Podzim je nám inspiracítak tvoříme přírodní i výtvarné dekorace do našich pokojů, ale i na celé oddělení (ježci z přírodnin, kávová srdíčka, slunečnice, jeřabiny, dýně, lucerny, košíčky). Rádi také pleteme z pedigu.

V rámci týdne „Posvícení U Panských“ jsme shlédli dokument české televize „Posvícení a tradice“. O dokumentu jsme si pak povídali, zatančili jsme si na židlích, upekli jsme slané pirohy, záviny a chytali jsme poslední sluneční paprsky na terase.

Po delší době jsme si pochutnali na opečených buřtech, jejich vůně se linula celým naším oddělením....že i paním pečovatelkám se sbíhaly sliny☺.

Při narozeninovém posezení jsme oslavili hned dvoje devadesátiny.

Poseděli jsme společně v našem bufetu, kde jsme si dali kávu a k ní něco dobrého.

Ještě jednou přejeme hlavně hodně zdravíčka!!!!

Také jsme se společně pustili do pečení štrůdlu a pak i jeho ochutnávání při dobré odpolední kávě.

O Karlu Havlíčkovi Borovském nám začátkem listopadu přišla vyprávět paní Lipenská z knihovny.

Tlačenku, jitrnici, jelítko, žemlák a škvarečky jsme dostali na ochutnávku z pravé české zabíjačky. Za dobroty z 290 kilového čuníka děkujeme!!!

Paní Mrkvičková již přes rok pilně háčkuje barevné chobotničky pro Nedoklubko. Hotové chobotničky pak putují do nemocnic k předčasně narozeným dětem.

Nedoklubko je spolek podporující rodiče předčasně narozených dětí a neonatologická oddělení v České republice. Poskytují rady a informace, sdílí příběhy a zkušenosti.

Břevnice

Dne 30.10. jsme moštovali. Byla zima, ale práce nám šla od ruky. Jako každý rok, přijeli nám pomoci dobrovolníci. Děkujeme...

Pekli jsme na Martina Svatomartinské rohlíčky, byly výborné, všem moc chutnaly .

Jsme moc rádi že stále k nám jezdí Lída Průšová. Je to velká radost.

Přečtěte si...

Magické kouzlo Vánoc je dotvářeno různými zvyky, zvyklostmi a pověrami. Přenášely se z generace na generaci a některé se dochovaly dodnes.

- Kdo chtěl být zdravý, musel se hned po rozbřesku umýt v tekoucí nebo čerstvě nabrané vodě.
- Nesměly se čistit stáje a chlévy, aby dobytek nekulhal.
- Nedoporučovalo se prát – přineslo by to do domu neštěstí a smůlu.
- Kdo se po celý den nenechal zlákat pochoutkami a postil se, tomu se večer při východu první hvězdičky podařilo uvidět zlaté prasátko.
- Už od rána se vařila štedračka – polévka, v níž bylo od všeho, co v chalupě bylo, trochu (např. tuřín, brambory, hrách, zelenina, houby, pohanka, křížaly a zasmažka, udělaná z hovězího loje). Smyslem tohoto zvyku bylo, aby vždy bylo v chalupě dostatek jídla.
- Hospodyně zadělaly těsto na chléb a na vdolky. Nástrojem – kopistí, kterým se těsto mísilo, potom pomazaly ovocné stromy na zahradě, aby dobře rodily.
- Hospodyně, které tento den pracovaly s těstem, pečlivě dbaly, aby jim do těsta nespadl vlas, jinak by je čekaly velké mrzutosti.
- Odpoledne se strojil s pomocí dětí stromeček. Ač býval chudý, byl krásný a dětem jistě přinášelo radost balení kousků cukru, věšení jablíček, ořechů, suchých trnek a jiných plodů.
- Říkalo se, že kdo si před večeří stoupne bosou nohou na položenou sekeru, toho nebudou v příštím roce bolet nohy.
- Stůl se prostíral pro sudý počet osob. Jestliže byl počet stolujících lichý, prostřela hospodyně pro jednoho navíc. Pověra totiž říkala, že před večeří chodí obhlížet prostřené stoly smrt. Kde prý najde lichý počet, tam se v příštím roce pro jednoho člena rodiny vrátí.
- Pod talíře na štedrovečerním stole se dávaly mince, aby se nás peníze držely po celý rok.
- Jakmile vyšla první hvězdička, hospodyně začala nosit na stůl večeři. Hospodář zapálil svíčky na stromečku a všichni povstali k tiché modlitbě. Až pak mohli usednout ke štedrovečerní večeři.
- Ke štedrovečernímu stolu se zasedalo ve svátečním oblečení. Také hospodyně musela odložit zástěru a pracovní oděv.
- Před započetím večeře hospodář rozkrájel jablko na tolik dílů, kolik bylo členů v rodině. Každý z nich snědl svůj dílek, aby trefil domů a celá rodina se sešla i po roce.

- Dokud všichni nedojedli, nesměl se nikdo od stolu zvednout. Lidé věřili, že by se rodina o příštích Vánocích nesešla celá.
- Samozřejmě se myslelo i na němé tváře. Po večeři se odnášelo od všeho trochu. Kravám se dávala vánočka, aby dobře dojily, koním posolený chlív, aby dobře tahali. Houser dostával česnek, aby bránil housata, slepice si pochutnaly na hrachu, ječmeni a pšenici, aby nesly hodně vajec. Koza dostala jablko, aby měla sladké mléko. Hospodyně dala také něco kočce, aby dobře chytala myši, a psovi, aby dobře hlídal.
- Byla-li někde blízko stavení studánka, dostala od večeře kousek vánočky, aby měla čistou vodu.
- Skořápky, kosti a různé drobky od večeře házely děti na zahradě pod stromy, aby se v příštím roce urodilo hodně ovoce.

Co se andělovi nelíbilo, aneb Proč byl u jeslíček oslík s volečkem

Zatímco Josef s Marií putovali do Betléma, jeden z andělů svolal všechna zvířata, aby mezi nimi vybral ta nejvhodnější, která budou v chlévě pomáhat Svaté rodině.

Jako první se samozřejmě hlásil lev: „Jen král je hoden sloužit Králi světa,“ zavrčel. „Já se postavím ke vchodu a každého, kdo by se chtěl k Ježíškovi jen přiblížit, roztrhám!“ „Jsi příliš hrubý,“ odmítl ho anděl.

Andělovi se k nohám ihned začala lísat liška. Vychytrale ho s nevinným pohledem přesvědčovala: „Nejvhodnější jsem přece já. Každého rána pro Božího syna ukradnu nejlepší med a mléko. A Marie s Josefem se se mnou také budou mít dobře. Každý den jim přinesu mladoučkou slepici.“ „Ty jsi příliš nepoctivá,“ namítl anděl.

Po těch slovech před andělem roztáhl svůj nádherný ocas páv. Zamával mu peřím duhových barev před očima a prohlásil: „Se mnou se i obyčejná stáj změní v královský palác, který by jim záviděl i Šalamoun.“ „Ty jsi zase moc pyšný,“ mínil anděl.

Zvířata předstupovala před anděla jedno po druhém a vychvalovala své největší přednosti. Marně. Andělovi se nezamlouvalo ani jedno z nich. Ale všiml si osla a vola. Pracovali na poli u vesničana, který bydlel poblíž betlémské stáje. Anděl na ně zavolal: „A co můžete nabídnout vy?“ „Nic,“ odpověděl osel a sklopil skromně dlouhé uši. „My jsme se nenaučili ničemu – jenom pokoře a trpělivosti. Všechno ostatní nám přinese jenom rány holí.“ Vůl však nesměle namítl, aniž by vzlédl od země: „Ale čas od času bychom mohli odhánět mouchy dlouhým ocasem.“ Konečně se anděl spokojeně usmál: „Právě vás jsem potřeboval!“

(Z knihy „Vánoční příběhy pro potěchu duše“ – Bruno Ferrero)

Společenská rubrika únor - květen

Oslavili životní jubileum:

Libuše Lédlová (95 let)

Eva Uchytlová (80let)

Miloslav Beránek (90 let)

Zdeněk Čapek (90 let)

Zdeňka Venzhöferová (90 let)

Jiří Jecha (90 let)

Růžena Sobotková (80 let)

Libuše Beránková (70 let)

Václav Sýkora (70 let)

Stránky zábavy

Vánoční kvíz

1. Kolik svíček je na adventním věnci a proč?
2. Doplňte koledu a určete, která z nich nepatří k Vánocům:
 - a) Koleda, koleda,, co to.....
 - b) Hody, hody.....
 - c) Půjdem spolu.....
 - d) Dej Bůh.....
 - e) Slyšte, slyšte.....
 - f) Z jedné strany.....
 - g) Rychle bratři.....
 - h) Chtíc aby
 - i) Panímámo zlatičká.....
 - j) Na Vánoce.....
3. Který den můžete navečer potkat skupinku nadpřirozených bytostí, jak nesou dětem nadílku?
4. Kdo má svátek na Štědrý den?
5. Jmenujte alespoň pět vánočních zvyků nebo pověr.
6. Jaké pokrmy se jedí na Štědrý den dnes a jaké se jedly dříve?
7. Co se stane, když se budete na Štědrý den postit?
8. Kdo nosí vánoční dárky u nás, kdo v Americe a kdo v Rusku?
9. Jak se jmenuje poslední den v roce a co se děje o půlnoci? Co se tento den jí a pije?
10. Jaká je nejznámější ruská pohádka, která bývá pravidelně každý rok na Vánoce v televizi?

Anketa

Anketní otázka z minulého čísla: **Sledujete dění ve světě, díváte se rádi na televizi, co z toho vás nejvíce zajímá?**

- Dívám se, ale nějak to nemusím. Co se děje ve světě a u nás sleduji, ale moc si to nepřipouštím...
- Zajímá mě co se děje, sleduji TV ráno.
- Sleduji, ale nevydržím se dlouho dívat, bolí mne od toho oči.
- Nesleduji, ale když je puštěná televize, občas něco zaslechnu.
- Sleduji televizi, ale je to tam furt dokola, tak radši koukám na kriminálky.
- Ráda se dívám na pohádky.
- Zprávy nesleduji, není tam nic pozitivního, jen mě to rozčílí.
- Ráda se dívám na televizi, vydržím u ní sedět dlouho, byla jsem zvyklá sledovat ji i doma.

Nová anketní otázka: Co byste si popřáli do Nového roku a jaký by měl být rok 2022?

Vaše odpovědi na anketní otázku: můžete napsat anonymně a vhodit do schránky na stížnosti, nebo sdělit aktivizačním pracovnícím.

Řešení kvízu: **1.** čtyři svíčky symbolizují čtyři adventní neděle; **2.a)** Štěpáne, co to neseš ve džbáně, **b)** do Provody; **c)** do Betléma; **d)** štěstí, tomu domu; **e)** pastuškové; **f)** chvojka; **g)** vstávejme; **h)** spal, tak zpívala; **i)** darujte nám vajíčka; **j)** dlouhý noce. Tématicky sem nepatří body **b)** a **i)**. **3.** 5.12.; **4.** Adam a Eva **5.** např. krájení jablíčka, lití olova, házení botou, pouštění lodiček, zlaté prasátko **6.** dříve se vařila štedračka, kuba, kapr na modro, dnes salát a smažený kapr nebo řízky, klobásy. Stále se peče vánočka a cukroví. **7.** uvidíte zlaté prasátko; **8.** u nás Ježíšek, v Americe Santa Claus a v Rusku Děda Mráz; **9.** Silvestr, ohňostroje, lidé pouští různé rachejtle; **10.** Mrazík.

Vydává:

Adresa sídla: Domov pro seniory Havlíčkův Brod, Husova 2119, 580 01 Havlíčkův Brod
Redakční rada: Hana Hlaváčková, Petra Trefilová, Hana Kubátová, Eva Hedbávná,
Zpracovala: Hana Kubátová
Vydáno dne: 1.12.2021
Uzávěrka příštího čísla: 14.2.2022
Kontakt a náměty do příštího čísla: e.hedbavna@ddhb.cz